

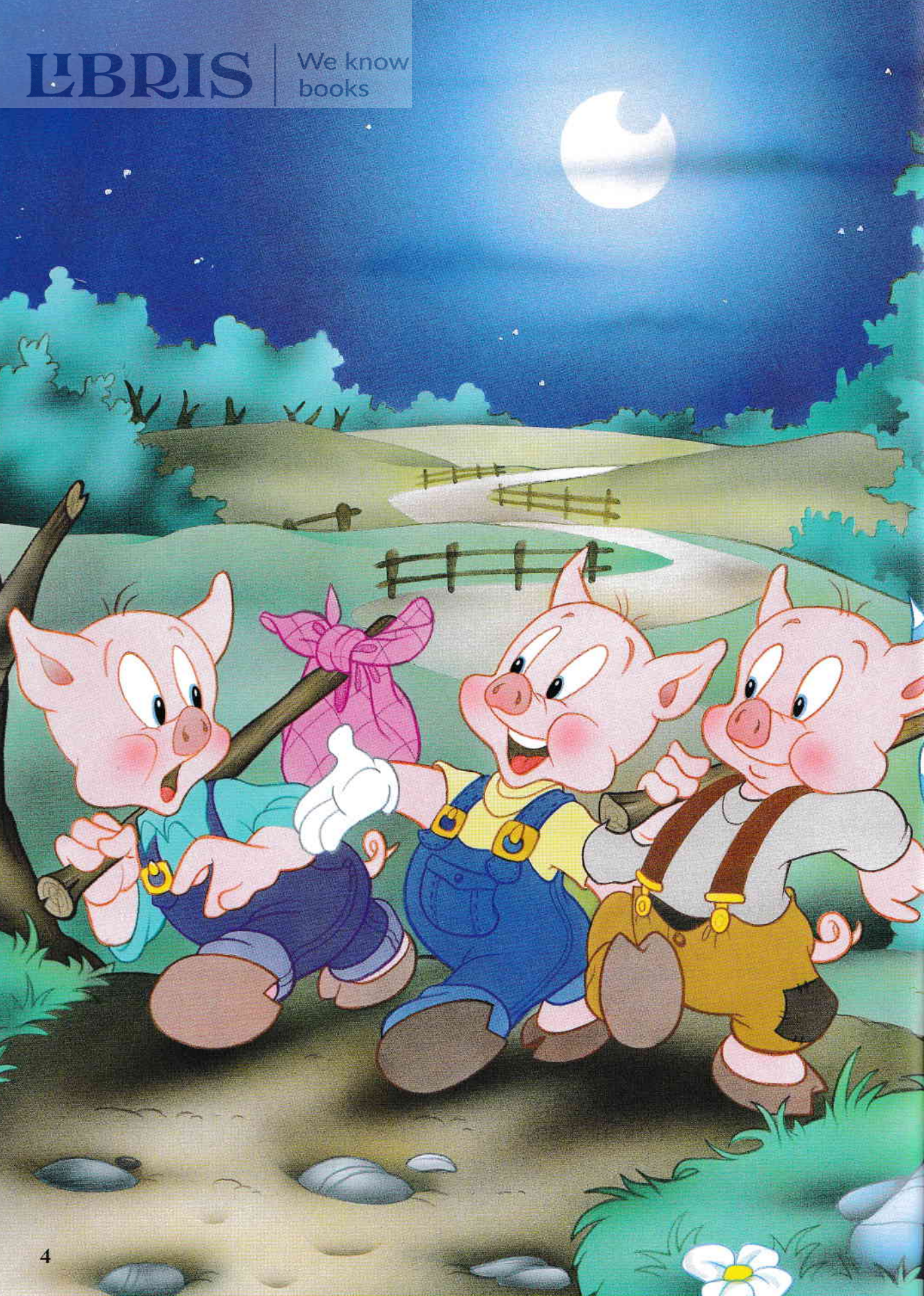
Cei trei purceluși

Aceasta este o poveste cu trei purceluși simpatici, care, într-o zi, au văzut atât de aproape gura larg deschisă a unui lup, încât i-ar fi putut număra colții!

Iar asta s-a întâmplat pentru că... dar mai bine să spunem povestea de la început, când purcelușii încă trăiau la o fermă.

Ferma se afla la marginea unei păduri, și cei trei frațiori, care nu știau pe atunci nimic despre lume, se hârjoneau fericiți în băltoaca lor cu noroi. Își frecau spinările de bucurie ori de câte ori gospodarul și fiul lui, care știau să cânte unul la fluier, și celălalt, la acordeon, dădeau câte un mic concert în ogradă. Cu timpul, cei trei purceluși au început să creadă că și ei erau niște muzicanți talentați.

După un timp, unul dintre frați a renunțat la visul de a ajunge un mare muzicant.

Dintre cei trei, el era cel mai harnic și singurul care se gândea la viitor.

Ceilalți doi însă erau siguri că aveau stofă de artiști. Și pentru a dovedi asta, au hotărât să fugă în pădurea din apropierea fermei, cu gândul de a deveni faimoși.

– Dacă vrei să vii cu noi, i-au spus purcelușii fratelui lor, să știi că te așteaptă un viitor de aur... iar de nu, ai să rămâi să te bălăcești mereu în noroiul din ferma asta sărăcăcioasă!

Purcelușul s-a hotărât atunci să își urmeze frații, chiar dacă îi era greu să se despartă de porumbul și de băltoaca lui dragă. Însă nu voia să-și lase frații la voia întâmplării în pădurea plină de pericole. Așa că, la lăsarea nopții, cei trei frați și-au luat tălpășița de la fermă. Nu după mult timp, purcelușii au rătăcit drumul prin pădure.

